

Arrest

nr. 230 622 van 20 december 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VANHEMMENS
Herpoel 30
1840 LONDERZEEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 18 september 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 augustus 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 oktober 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 november 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat S. VANHEMMENS en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, M.(...) F.(...) A.(...) verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Hazara origine te zijn. U bent een sjiit van de ismaeli strekking. U werd geboren in 1995 in het dorp Bekh in het district Dahane Ghorri van de provincie Baghlan. U ging tot de 8ste graad naar school. U stopte om op de gronden van de familie te gaan werken. U trouwde meer dan 3 jaar geleden met N.(...). U heeft geen kinderen. Uw ouders zijn nog in het dorp.

U diende afghanistan te verlaten omwille van problemen met de taliban. De taliban verzamelden ushur (een soort belasting) in het dorp. Later zeiden ze dat ze strijders nodig hadden. Alle jongens van 14 jaar en ouder kwamen in aanmerking. De taliban lieten uw vader via Karimidad, de dorpstaxichauffeur, weten dat hij zijn zonen naar hen diende te sturen. Later stuurden ze iemand naar jullie huis om dit te vragen. Deze persoon zei dat jullie best vrijwillig zouden meekomen anders zou jullie gedwongen worden. Uw vader contacteerde uw broer E.(...) A.(...) in Kabul. E.(...) A.(...) werkte in Chahar Asyab in een restaurant voor de buitenlanders. Uw vader zei dat hij u en uw andere broers naar hem zou sturen. Uw broer vertelde aan uw vader dat de taliban te weten waren gekomen dat hij in Chahar Asyab werkte en dat zijn vrouw in een ziekenhuis werkte. Ze hadden ook hen bedreigd. Uw vader adviseerde uw broer in Kabul te blijven. Uw broer zei dat hij al twee keer bedreigd werd en niet in Kabul zou blijven. Uw vader bedacht een plan. Hij kende een smokkelaar en hij zou u en uw broers ook naar Kabul sturen. Vervolgens zouden jullie het land verlaten. U en uw broers reisden samen tot Turkije. In Turkije geraakten jullie van elkaar gescheiden. Uw broer N.(...)(O.V. 8.618.442 en C.G. 18/12248) kwam op 28 maart 2018 aan in België en diende hier op 3 april 2018 een verzoek om internationale bescherming in, uw broers E.(...) A.(...) en A.(...) zijn in Duitsland. U kwam op 10 februari 2019 aan in België en diende op 19 februari 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

Bij een terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban.

U legt ter staving van uw verzoek om internationale bescherming een kopie van uw taskara (Afghaans identiteitsdocument) neer.

Op 9 augustus 2019 bezorgt u het CGVS uw opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Op basis van uw verklaringen wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2, a, b en c van de gecoördineerde Vreemdelingenwet aangetoond heeft.

De reden waarom u niet in aanmerking komt voor een erkenning als vluchteling in de zin van de Vluchtelingenconventie en voor de toekenning van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 §2 a en b is omdat uw verklaringen met betrekking tot de gebeurtenissen die de rechtstreekse aanleiding zouden gevormd hebben tot uw vertrek uit Afghanistan weinig overtuigend zijn.

U heeft het CGVS er niet van kunnen overtuigen dat u gezocht zou worden door de taliban. De taliban hadden interesse in u en uw broers omdat ze strijders nodig hadden en uw broer E.(...) A.(...) werkte in een restaurant voor de buitenlanders (CGVS, p. 18). De taliban zouden aan uw vader, via een tussenpersoon, gevraagd hebben zijn zonen naar hen te sturen omdat ze strijders nodig hadden. Wanneer er u wordt gevraagd welke andere argumenten ze aanhaalden om uw vader te overtuigen, herhaalt u slechts dat ze strijders nodig hadden en dat indien u niet vrijwillig zou meegaan, u dan gedwongen zou worden (CGVS, p. 16). Men zou verwachten dat mochten ze uw vader willen overtuigen van hun gelijk ze nog andere argumenten en verklaringen zouden geven. Uw reactie op dit alles is eveneens opmerkelijk te noemen: u reageerde niet en had er ook geen eigen mening over (CGVS, p. 20). Het is weinig aannemelijk dat een volwassen jonge man in het geheel geen reactie toont. Uzelf werd nooit zelf aangesproken door de taliban (CGVS, p. 17) en u kreeg ook geen persoonlijke bedreigingen (CGVS, p. 17). U werd enkel benaderd via uw vader die 'het woord' kreeg van de taliban (CGVS, p. 16, 17, 18). De taliban kwamen u ook nooit zoeken in uw eigen huis (CGVS, p. 20) of in het huis van uw schoonouders waar u soms verbleef (CGVS, p. 17). Uit dergelijke verklaringen kan niet worden opgemaakt dat de taliban u absoluut wilden rekruteren.

Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt voorts dat gedwongen rekrutering door de taliban zelden of nooit voorkomt. Er zijn voldoende personen die vrijwillig willen toetreden tot de taliban (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), het is dan ook niet nodig om mensen tegen hun zin te rekruteren. Daarnaast dient er ook opgemerkt te worden dat uit specifieke landeninformatie blijkt dat rekrutering door de taliban meestal op collectief niveau, via connecties en propaganda in madrassa's wordt georganiseerd. Concreet betekent dit dat het meestal de stamouderen en/of commandanten zijn die hun achterban onder druk zetten om zich aan te sluiten, i.c. is dit niet het geval. Noch op school, noch in de "jamat khana" werd er over de taliban gepraat, zo verklaarde u (CGVS, p. 22). Met uw vrienden onderling kwam de taliban ook niet ter sprake (CGVS, p. 21). Wat de ouderen van het dorp over de taliban vonden weet u niet (CGVS, p. 22). Iedereen was bang van de taliban (CGVS, p. 21). U werd ook door niemand anders gevraagd om zich bij de taliban aan te sluiten (CGVS, p. 22). Aldus blijkt niet dat u in een dorp leefde waar rekrutering bij de taliban gangbaar was en zelfs de voorkeur genoot. Bovendien blijkt uit de informatie dat de taliban slechts overgaan tot rekrutering als zij dermate onder druk komen te staan, het opeisen van strijders is dan ook het laatste redmiddel van de taliban. Uit informatie blijkt eveneens dat het voorkomt dat de taliban en andere opstandelingen minderjarigen inzetten in de strijd, zeker sinds 2015. Echter uit deze informatie blijkt dat er aan deze inzet een jarenlang proces van indoctrinatie voorafgaat. De kinderen die worden ingezet door de taliban volgden reeds jarenlang religieuze lessen in madrassa's van de taliban. Uit uw verklaringen blijkt dat er in de "jamat khana" niet over de taliban werd gepraat (CGVS, p. 22).

Bovendien is het weinig aannemelijk dat de taliban u, als sjiiitische Ismaëli en Hazara, zouden willen rekruteren. Over het algemeen staan de taliban, als soennieten weinig positief tegenover mensen van het sjiiitische en Ismaëligeloof. Hoewel uit de objectieve informatie blijkt dat in sommige, uitzonderlijke, gevallen Hazara's zich aansluiten bij de taliban omwille van persoonlijke rivaliteiten of ter algemene bescherming blijkt dit niet uit uw verklaringen, zie hierboven. U kan ook geen antwoord geven op de vraag waarom u als Hazara zou gerekruteerd worden (CGVS, p. 22). Het feit dat u niemand kent die zich aansloot bij de taliban of die gerekruteerd werd door de taliban (CGVS, p. 15), onderschrijft het ongeloofwaardige karakter van deze beweerde poging tot rekrutering.

Bovendien is het opmerkelijk dat u niks kan zeggen over het werk van uw broer E.(...) A.(...) in Chahar Asyab, te meer zijn problemen deels aan de basis van uw vertrek uit Afghanistan zouden liggen (CGVS, p. 18). Omdat hij eveneens bedreigingen ontving, konden jullie niet naar Kabul om daar in veiligheid te zijn, zo beweerde u immers (CGVS, p. 15). U verklaart dat hij in een restaurant van buitenlanders werkte (CGVS, p. 15, 18) maar u kent de naam van het restaurant niet (CGVS, p. 19), noch kan u verduidelijken welke buitenlanders er komen (CGVS, p. 19), of weet u waar het restaurant is gelegen (CGVS, p. 19). U weet niet meer dan dat het ergens in Chahar Asyab, Kabul is. Over de tewerkstelling van uw schoonzus kan u evenmin veel zeggen. U weet dat ze in een ziekenhuis werkte maar kan niet zeggen het welke (CGVS, p. 19). U stelt dat de taliban haar vroegen om hun strijders te komen verzorgen (CGVS, p. 19). Dit is opmerkelijk aangezien de taliban voor een strikte scheiding tussen mannen en vrouwen staan en het niet goedkeuren dat vrouwen werken. In die context is het hoogst merkwaardig dat ze aan een vrouw zouden vragen voor hen te komen werken als dokter. Uzelf kan hier ook geen aannemelijke verklaring voor geven (CGVS, p. 19).

Bijkomend kan worden gewezen op de opvallende vaststelling dat uw jongere broer N.(...) documenten betreffende het werk van E.(...) A.(...) neerlegde maar dat u hier geen weet van heeft (CGVS, p. 30). Nochtans heeft u een paar keer contact gehad met uw broer N.(...) en u weet dat hij bescherming heeft gekregen (CGVS, p. 23). Aangezien jullie beiden verklaren omwille van dezelfde problemen Afghanistan te hebben verlaten is het opmerkelijk dat hij u over deze documenten niks zou hebben verteld. Uit deze documenten blijkt bovendien dat uw broer tewerkgesteld zou zijn op een militaire basis, in het bijzonder op de internationale luchthaven van Kabul. Het is niet aannemelijk dat uw broer op een militaire basis zou gewerkt hebben maar u dit niet zou geweten hebben (zie administratief dossier). Daarenboven ligt de internationale luchthaven van Kabul niet in het district Chahar Asyab maar aan de andere kant van Kabul. Dat u dan stelt dat hij in Chahar Asyab werkte is opmerkelijk. Deze vaststellingen ondermijnen verder uw geloofwaardigheid en maken het niet aannemelijk dat uw broer daadwerkelijk werkte voor de buitenlanders.

Daarnaast is het opmerkelijk dat u niet goed weet wat er na uw vertrek nog zou zijn gebeurd. U weet dat uw vader werd meegenomen en geslagen door de taliban maar veel kan u hierover niet kwijt. Uw vader zou u deze informatie niet zelf gegeven hebben, enkel uw moeder sprak erover (CGVS, p. 16, 18). U

kan echter niet zeggen wanneer juist en waar hij werd meegenomen (CGVS, p. 16). Vervolgens zouden ze nog één keer langsgekomen zijn om naar u en uw broers te vragen. Wat er verder nog is gebeurd kan u evenmin zeggen, volgens u omdat u geen contact meer zou hebben met uw ouders (CGVS, p. 16). Hierbij rijst echter het vermoeden dat u niet de gehele waarheid vertelt. U heeft naar eigen zeggen het telefoonnummer van uw ouders niet meer omdat een vriend in Turkije uw gsm heeft gewist (CGVS, p. 14). U heeft er geen idee van waarom hij dit zou hebben gedaan (CGVS, p. 14). Uw broer N.(...) hier in België zou mogelijks hun contactgegevens wel hebben, maar u heeft er hem niet naar gevraagd (CGVS, p. 23). U zou enkel hebben gevraagd hoe het met uw ouders ging (CGVS, p. 23). Deze houding valt niet te rijmen met uw verklaring als zou u het contact met uw ouders graag herstellen (CGVS, p. 14).

Het loutere feit, tot slot, dat u een Afghaanse jongeman bent is op zich niet voldoende om te besluiten dat u "tot de groep van jongens en mannen die het risico lopen gerekruteerd te worden door een gewapende antigouvernementele groepering (AGE's) of door de Afghaanse Lokale Politie (ALP)" behoort. Om dit risico te kunnen evalueren dienen immers diverse elementen, zoals daar zijn uw regio van herkomst, uw familiale en tribale banden, uw persoonlijke vriendschappen en sociale netwerken, etc. in ogenschouw genomen te worden. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft bijgevolg noodzakelijk. Dit wordt overigens bevestigd door UNHCR in de "UNHCR Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van augustus 2018. Hierin stelt UNHCR dat "depending on the specific circumstances of the case, men of fighting age and children living in areas under the effective control of AGE's, or in areas where pro-government forces, AGE's and/ or armed groups affiliated to ISIS are engaged in a struggle for control, may be in need of international refugee protection on the ground of their membership of a particular social group of other relevant grounds".

Het CGVS stelde vast dat uw vrees ten aanzien van de taliban niet ondersteund wordt door geloofwaardige verklaringen. U hebt dus niet aangetoond dat u een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4§2, a en b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet heeft.

U legt geen documenten neer die bovenstaande vaststelling kunnen ombuigen. Uw taskara toont hoogstens uw afkomst en identiteit aan en deze wordt hier niet betwist door het CGVS.

Met betrekking tot de opmerkingen die u maakte bij de notities van het persoonlijk onderhoud dient te worden opgemerkt dat dit post factum aanpassingen van uw verklaringen zijn. U verandert enkele van uw antwoorden. Het dient gezegd dat de medewerkers van het CGVS neutrale en objectieve personen zijn die er geen enkel belang bij hebben om iets anders te noteren dan wat u heeft verklaard. Bovendien betreffen dit aanpassingen van zaken die geen deel uitmaken van de kern van uw asielrelaas en hebben ze, voor het overgrote deel, betrekking op de vragen over uw regio van herkomst, dewelke hier niet wordt betwist.

Volledigheidshalve kan er worden opgemerkt dat er ook in het kader van het verzoek om internationale bescherming ingediend door uw broer N.(...)(O.V. 8.618.442) geoordeeld werd dat er geen geloof kon worden gehecht aan zijn asielmotieven. Uw broer ging niet in beroep tegen de motieven van deze beslissing. U kan de beslissing die in zijn dossier genomen werd, terugvinden in de blauwe map toegevoegd aan uw administratief dossier.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Zo werd, rekening houdend met de toenmalige situatie in het district Dahane Ghorī in de provincie Baghlan, uw broer de status van subsidiaire bescherming toegekend.

Bij de evaluatie van de **actuele veiligheidssituatie** in Afghanistan wordt het rapport **UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan van 30 augustus 2018** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5b8900109.html> of <https://www.refworld.org>) en de **EASO Country Guidance note: Afghanistan van juni 2019** (beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Afghanistan_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan.

In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Afghanistan verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de analyse van de situatie en de UNHCR Guidelines, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er slechts een beperkt aantal provincies te kampen heeft met een voortdurende en open strijd tussen AGE's en de Afghaanse veiligheidsdiensten, of tussen AGE's onderling. De situatie in deze provincies worden vaak gekenmerkt door aanhoudend en wijdverspreid geweld dat veelal de vorm aanneemt van ground engagements, luchtbombardementen, IED's, etc. In deze provincies vallen veel burgerslachtoffers te betreuren, en het geweld dwingt burgers om hun woonplaats te ontvluchten. De mate van willekeurig geweld in de provincies waar zich een voortdurende open strijd afspeelt, is dermate hoog dat er slechts minimale individuele elementen vereist zijn om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies vinden weliswaar met enige regelmaat incidenten plaats, maar kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van open combat of hevige en voortdurende of onderbroken gevechten. De omvang en de intensiteit van het geweld zijn er beduidend lager dan in de provincies waar openlijk

gevochten wordt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er wat deze provincies betreft niet kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien een verzoeker aannemelijk maakt dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhogen (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 28). Tot slot zijn er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag is dat in het algemeen kan gesteld worden dat er geen reëel risico bestaat voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvindt in de provincie.

Inzake de veiligheidssituatie wordt voorts vastgesteld dat de situatie in de steden, vooral in de provinciehoofdplaatsen, sterk verschilt van deze op het platteland. De meerderheid van de steden staan immers onder controle van de Afghaanse overheid, die de infiltratie van insurgents in de steden tracht te voorkomen door in te zetten op een verhoogde aanwezigheid van militaire en politionele diensten. In het algemeen worden Afghaanse steden dan ook relatief veiliger geacht dan rurale gebieden. Dat is ook de reden waarom vooral stedelijke gebieden een toevluchtsoord vormen voor burgers die het geweld in de rurale gebieden wensen te ontvluchten.

Het gros van het geweld dat in de grootsteden plaatsvindt kan toegeschreven worden aan AGE's die in deze stedelijke gebieden actief zijn, en die met hun acties voornamelijk leden van de Afghaanse veiligheidsdiensten, overheidsmedewerkers, en buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid viseren. Het geweld dat in de grootsteden er plaatsvindt is dan ook doorgaans doelgericht van aard en neemt er in hoofdzaak de vorm aan van aanvallen op high profile doelwitten, doelgerichte moorden en ontvoeringen. Met high profile doelwitten worden overheidsgebouwen, overheidsmedewerkers, gebouwen en leden van de Afghaanse veiligheidsdiensten, alsook plaatsen met een internationale diplomatieke, militaire, humanitaire, supranationale of andere aanwezigheid bedoeld. Omwille de aard van de doelwitten die geviséerd worden, is het gros van de aanslagen die in de steden plaatsvindt op bepaalde plaatsen in een stad geconcentreerd. Hoewel veel van deze doelgerichte aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn van de opstandelingen.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Baghlan te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation december 2017** (pag. 1-68 en 83-87, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5ac603924.html> of <https://www.refworld.org>); **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation- Update – mei 2018** (pag. 1-24 en 43-46, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5b3be4ad4.html> of <https://www.refworld.org>); en het **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – juni 2019**, (pag. 1-66 en 89-95, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_security_situation_2019.pdf), blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict in Afghanistan te situeren is in het Zuiden, Zuidoosten en het Oosten. De provincie Baghlan behoort tot de noordoostelijke regio van Afghanistan en wordt in de Easo Guidance Note bestempeld als een provincie waar willekeurig geweld niet op grote schaal plaatsvindt en er dus een hoger niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar de provincie een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie Baghlan ruw geschat 977.000 inwoners heeft en dat er in 2018 in de gehele provincie 261 burgerslachtoffers vielen. Tijdens de rapporteringsperiode vonden 131 incidenten gerelateerd aan de opstandelingen plaats. Aldus dient besloten te worden dat de provincie Baghlan in zijn geheel relatief laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de Taliban de laatste jaren meer actief zijn geworden in Baghlan. De veiligheidssituatie in Baghlan wordt grotendeels bepaald door de militaire operaties van de opstandelingen en de anti-terreuroperaties van de Afghaanse veiligheidsdiensten. Het merendeel van de gewelddaden die er plaatsvinden zijn voornamelijk doelgericht van aard en het geweld neemt er voornamelijk de vorm aan van gewapende confrontaties tussen opstandelingen en Afghaanse veiligheidsdiensten. In de rapporteringsperiode was ook sprake

van doelgericht geweld tegen electorale doelwitten in Pul-e Khumri. Hoewel het geweld in de provincie hoofdzakelijk doelgericht van aard is, zorgt de aard van het gebruikte geweld er voor dat ook burgers zonder specifiek profiel gedood of verwond worden. Intern ontheemden in de provincie zoeken hun toevlucht voornamelijk binnen de provincie.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Baghlan actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Baghlan in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Baghlan een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Baghlan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van “artikel 1A van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen”. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van “artikel 62 van de wet van 15 december 1980, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 aangaande de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen”.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht:

“De reden waarom u niet in aanmerking komt voor een erkenning als vluchteling in de zin van de Vluchtelingenconventie en voor de toekenning van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 §2 a en b is omdat uw verklaringen met betrekking tot de gebeurtenissen die de rechtstreekse aanleiding zouden gevormd hebben tot uw vertrek uit Afghanistan weinig overtuigend zijn.

U heeft het CGVS er niet van kunnen overtuigen dat u gezocht zou worden door de taliban. De taliban hadden interesse in u en uw broers omdat ze strijders nodig hadden en uw broer E.(...) A.(...) werkte in een restaurant voor de buitenlanders (CGVS, p. 18). De taliban zouden aan uw vader, via een tussenpersoon, gevraagd hebben zijn zonen naar hen te sturen omdat ze strijders nodig hadden. Wanneer er u wordt gevraagd welke andere argumenten ze aanhaalden om uw vader te overtuigen, herhaalt u slechts dat ze strijders nodig hadden en dat indien u niet vrijwillig zou meegaan, u dan gedwongen zou worden (CGVS, p. 16). Men zou verwachten dat mochten ze uw vader willen overtuigen van hun gelijk ze nog andere argumenten en verklaringen zouden geven. Uw reactie op dit alles is

eveneens opmerkelijk te noemen: u reageerde niet en had er ook geen eigen mening over (CGVS, p. 20). Het is weinig aannemelijk dat een volwassen jonge man in het geheel geen reactie toont. Uzelf werd nooit zelf aangesproken door de taliban (CGVS, p. 17) en u kreeg ook geen persoonlijke bedreigingen (CGVS, p. 17). U werd enkel benaderd via uw vader die 'het woord' kreeg van de taliban (CGVS, p. 16, 17, 18). De taliban kwamen u ook nooit zoeken in uw eigen huis (CGVS, p. 20) of in het huis van uw schoonouders waar u soms verbleef (CGVS, p. 17). Uit dergelijke verklaringen kan niet worden opgemaakt dat de taliban u absoluut wilden rekruteren.

Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt voorts dat gedwongen rekrutering door de taliban zelden of nooit voorkomt. Er zijn voldoende personen die vrijwillig willen toetreden tot de taliban (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), het is dan ook niet nodig om mensen tegen hun zin te rekruteren. Daarnaast dient er ook opgemerkt te worden dat uit specifieke landeninformatie blijkt dat rekrutering door de taliban meestal op collectief niveau, via connecties en propaganda in madrassa's wordt georganiseerd. Concreet betekent dit dat het meestal de stamouders en/of commandanten zijn die hun achterban onder druk zetten om zich aan te sluiten, i.c. is dit niet het geval. Noch op school, noch in de "jamat khana" werd er over de taliban gepraat, zo verklaarde u (CGVS, p. 22). Met uw vrienden onderling kwam de taliban ook niet ter sprake (CGVS, p. 21). Wat de ouderen van het dorp over de taliban vonden weet u niet (CGVS, p. 22). Iedereen was bang van de taliban (CGVS, p. 21). U werd ook door niemand anders gevraagd om zich bij de taliban aan te sluiten (CGVS, p. 22). Aldus blijkt niet dat u in een dorp leefde waar rekrutering bij de taliban gangbaar was en zelfs de voorkeur genoot. Bovendien blijkt uit de informatie dat de taliban slechts overgaan tot rekrutering als zij dermate onder druk komen te staan, het opeisen van strijders is dan ook het laatste redmiddel van de taliban. Uit informatie blijkt eveneens dat het voorkomt dat de taliban en andere opstandelingen minderjarigen inzetten in de strijd, zeker sinds 2015. Echter uit deze informatie blijkt dat er aan deze inzet een jarenlang proces van indoctrinatie voorafgaat. De kinderen die worden ingezet door de taliban volgden reeds jarenlang religieuze lessen in madrassa's van de taliban. Uit uw verklaringen blijkt dat er in de "jamat khana" niet over de taliban werd gepraat (CGVS, p. 22).

Bovendien is het weinig aannemelijk dat de taliban u, als sjiiitische Ismaëli en Hazara, zouden willen rekruteren. Over het algemeen staan de taliban, als soennieten weinig positief tegenover mensen van het sjiiitische en Ismaëligeloof. Hoewel uit de objectieve informatie blijkt dat in sommige, uitzonderlijke, gevallen Hazara's zich aansluiten bij de taliban omwille van persoonlijke rivaliteiten of ter algemene bescherming blijkt dit niet uit uw verklaringen, zie hierboven. U kan ook geen antwoord geven op de vraag waarom u als Hazara zou gerekruteerd worden (CGVS, p. 22). Het feit dat u niemand kent die zich aansloot bij de taliban of die gerekruteerd werd door de taliban (CGVS, p. 15), onderschrijft het ongeloofwaardige karakter van deze beweerde poging tot rekrutering.

Bovendien is het opmerkelijk dat u niks kan zeggen over het werk van uw broer E.(...) A.(...) in Chahar Asyab, te meer zijn problemen deels aan de basis van uw vertrek uit Afghanistan zouden liggen (CGVS, p. 18). Omdat hij eveneens bedreigingen ontving, konden jullie niet naar Kabul om daar in veiligheid te zijn, zo beweerde u immers (CGVS, p. 15). U verklaart dat hij in een restaurant van buitenlanders werkte (CGVS, p. 15, 18) maar u kent de naam van het restaurant niet (CGVS, p. 19), noch kan u verduidelijken welke buitenlanders er komen (CGVS, p. 19), of weet u waar het restaurant is gelegen (CGVS, p. 19). U weet niet meer dan dat het ergens in Chahar Asyab, Kabul is. Over de tewerkstelling van uw schoonzus kan u evenmin veel zeggen. U weet dat ze in een ziekenhuis werkte maar kan niet zeggen het welke (CGVS, p. 19). U stelt dat de taliban haar vroegen om hun strijders te komen verzorgen (CGVS, p. 19). (...)

Bijkomend kan worden gewezen op de opvallende vaststelling dat uw jongere broer N.(...) documenten betreffende het werk van E.(...) A.(...) neerlegde maar dat u hier geen weet van heeft (CGVS, p. 30). Nochtans heeft u een paar keer contact gehad met uw broer N.(...) en u weet dat hij bescherming heeft gekregen (CGVS, p. 23). Aangezien jullie beiden verklaren omwille van dezelfde problemen Afghanistan te hebben verlaten is het opmerkelijk dat hij u over deze documenten niks zou hebben verteld. Uit deze documenten blijkt bovendien dat uw broer tewerkgesteld zou zijn op een militaire basis, in het bijzonder op de internationale luchthaven van Kabul. Het is niet aannemelijk dat uw broer op een militaire basis zou gewerkt hebben maar u dit niet zou geweten hebben (zie administratief dossier). Daarenboven ligt de internationale luchthaven van Kabul niet in het district Chahar Asyab maar aan de andere kant van Kabul. Dat u dan stelt dat hij in Chahar Asyab werkte is opmerkelijk. Deze vaststellingen ondermijnen verder uw geloofwaardigheid en maken het niet aannemelijk dat uw broer daadwerkelijk werkte voor de buitenlanders.

Daarnaast is het opmerkelijk dat u niet goed weet wat er na uw vertrek nog zou zijn gebeurd. U weet dat uw vader werd meegenomen en geslagen door de taliban maar veel kan u hierover niet kwijt. Uw vader zou u deze informatie niet zelf gegeven hebben, enkel uw moeder sprak erover (CGVS, p. 16, 18). U kan echter niet zeggen wanneer juist en waar hij werd meegenomen (CGVS, p. 16). Vervolgens zouden ze nog één keer langsgesproken zijn om naar u en uw broers te vragen. Wat er verder nog is gebeurd kan u evenmin zeggen, volgens u omdat u geen contact meer zou hebben met uw ouders (CGVS, p. 16). Hierbij rijst echter het vermoeden dat u niet de gehele waarheid vertelt. U heeft naar eigen zeggen het telefoonnummer van uw ouders niet meer omdat een vriend in Turkije uw gsm heeft gewist (CGVS, p. 14). U heeft er geen idee van waarom hij dit zou hebben gedaan (CGVS, p. 14). Uw broer N.(...) hier in België zou mogelijks hun contactgegevens wel hebben, maar u heeft er hem niet naar gevraagd (CGVS, p. 23). U zou enkel hebben gevraagd hoe het met uw ouders ging (CGVS, p. 23). Deze houding valt niet te rijmen met uw verklaring als zou u het contact met uw ouders graag herstellen (CGVS, p. 14).

Het loutere feit, tot slot, dat u een Afghaanse jongeman bent is op zich niet voldoende om te besluiten dat u "tot de groep van jongens en mannen die het risico lopen gerekruteerd te worden door een gewapende antigouvernementele groepering (AGE's) of door de Afghaanse Lokale Politie (ALP)" behoort. Om dit risico te kunnen evalueren dienen immers diverse elementen, zoals daar zijn uw regio van herkomst, uw familiale en tribale banden, uw persoonlijke vriendschappen en sociale netwerken, etc. in ogenschouw genomen te worden. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft bijgevolg noodzakelijk. Dit wordt overigens bevestigd door UNHCR in de "UNHCR Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van augustus 2018. Hierin stelt UNHCR dat "depending on the specific circumstances of the case, men of fighting age and children living in areas under the effective control of AGE's, or in areas where pro-government forces, AGE's and/ or armed groups affiliated to ISIS are engaged in a struggle for control, may be in need of international refugee protection on the ground of their membership of a particular social group of other relevant grounds".

Het CGVS stelde vast dat uw vrees ten aanzien van de taliban niet ondersteund wordt door geloofwaardige verklaringen. U hebt dus niet aangetoond dat u een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4§2, a en b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet heeft.

U legt geen documenten neer die bovenstaande vaststelling kunnen ombuigen. Uw taskara toont hoogstens uw afkomst en identiteit aan en deze wordt hier niet betwist door het CGVS.

Met betrekking tot de opmerkingen die u maakte bij de notities van het persoonlijk onderhoud dient te worden opgemerkt dat dit post factum aanpassingen van uw verklaringen zijn. U verandert enkele van uw antwoorden. Het dient gezegd dat de medewerkers van het CGVS neutrale en objectieve personen zijn die er geen enkel belang bij hebben om iets anders te noteren dan wat u heeft verklaard. Bovendien betreffen dit aanpassingen van zaken die geen deel uitmaken van de kern van uw asielrelaas en hebben ze, voor het overgrote deel, betrekking op de vragen over uw regio van herkomst, dewelke hier niet wordt betwist.

Volledigheidshalve kan er worden opgemerkt dat er ook in het kader van het verzoek om internationale bescherming ingediend door uw broer N.(...)(O.V. 8.618.442) geoordeeld werd dat er geen geloof kon worden gehecht aan zijn asielmotieven. Uw broer ging niet in beroep tegen de motieven van deze beslissing. U kan de beslissing die in zijn dossier genomen werd, terugvinden in de blauwe map toegevoegd aan uw administratief dossier."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Verzoeker verwijst naar de beslissing van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen die in hoofde van zijn broer N. werd genomen en waarbij deze de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend ter bevestiging van de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas. De Raad merkt op dat gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas er in hoofde van verzoekers broer geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van

artikel 48/4§2, a en b van de Vreemdelingenwet werd aangetoond. De Raad stelt vast dat verzoekers asielrelaas, zijnde de problemen door het werk van zijn broer E. en zijn schoonzus K. en een gedwongen rekrutering van de taliban, hetzelfde is als dat van zijn broer. Verzoeker kan dan ook niet dienstig naar de beslissing die in hoofde van zijn broer genomen werd verwijzen teneinde de ongelooftwaardigheid van zijn asielrelaas te weerleggen.

Waar verzoeker thans stelt dat het werk van zijn broer op een militaire basis op de internationale luchthaven van Kabul zijn profiel extra kwetsbaar maakt en opnieuw aangeeft dat diens echtgenote in een ziekenhuis gedwongen wordt talibanstrijders te verzorgen, stelt de Raad vast dat verzoeker ten tijde van het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niets kon zeggen over het werk van zijn broer. Zo kende verzoeker de naam van het restaurant niet, noch kan hij verduidelijken welke buitenlanders er komen, of weet hij waar het restaurant is gelegen (stuk 6, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 19). Verzoeker weet niet meer dan dat het ergens in Chahar Asyab, Kabul is (stuk 6, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 19). Ook wat betreft het werk van zijn schoonzus reikt verzoekers kennis niet verder dan het gegeven dat zij als dokter in een ziekenhuis in Chahar Assyb werkte. Verzoeker was hierbij niet op de hoogte in welk ziekenhuis zij juist werkte noch sinds wanneer zij dokter was (stuk 6, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 19). Verzoekers verklaringen in het verzoekschrift over het werk van zijn broer zijn *post factum* verklaringen en bijgevolg geenszins van aard om afbreuk te kunnen doen aan de gedane vaststellingen. Waar verzoeker thans stelt dat zijn schoonzus verplicht werd in een ziekenhuis de talibanstrijders te verzorgen, herhaalt hij slechts zijn eerder gedane verklaringen, doch weerlegt noch verklaart hij de desbetreffende vaststellingen.

De Raad stelt vervolgens vast dat verzoeker zijn verklaringen omtrent de problemen met de taliban ook herhaalt en verwijst naar zijn profiel doch hiermee doet hij geen afbreuk aan de bovenstaande pertinente vaststellingen. Met de stelling dat de autoriteiten in Afghanistan niet in de mogelijkheid zijn om bescherming te bieden, maakt hij evenmin zijn asielrelaas aannemelijk.

De verwijzing naar een arrest van de Raad is *in casu* niet dienstig, gelet op het gebrek aan precedentswaarde van rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie.

In zoverre verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst naar de artikelen 198 en 199 van het “*Handbook and Guidelines on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*” van UNHCR, gaat hij er aan voorbij dat de proceduregids geen afdwingbare rechtsregels bevat zodat hij er niet kan op steunen om tot de onwettigheid van de bestreden beslissing te besluiten. Bovendien hoeft het geen betoog dat verzoeker door louter te stellen dat hij steeds de waarheid heeft verteld en dat hij alles heeft verteld wat hij wist de vaststellingen van de bestreden beslissing niet vermag te weerleggen of te ontkrachten.

2.4. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.5. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont ingevolge deze vaststellingen niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.6. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, oordeelt de commissaris-generaal op basis van de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat er voor burgers in de provincie Baghlan actueel geen reëel risico bestaat op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet stelt de bestreden beslissing terecht als volgt:

“Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid

aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Zo werd, rekening houdend met de toenmalige situatie in het district Dahane Ghorī in de provincie Baghlan, uw broer de status van subsidiaire bescherming toegekend.

Bij de evaluatie van de **actuele veiligheidssituatie** in Afghanistan wordt het rapport **UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan van 30 augustus 2018** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5b8900109.html> of <https://www.refworld.org>) en de **EASO Country Guidance note: Afghanistan van juni 2019** (beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Afghanistan_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghansen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan.

In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Afghanistan verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de analyse van de situatie en de UNHCR Guidelines, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er slechts een beperkt aantal provincies te kampen heeft met een voortdurende en open strijd tussen AGE's en de Afghaanse veiligheidsdiensten, of tussen AGE's onderling. De situatie in deze provincies worden vaak gekenmerkt door aanhoudend en wijdverspreid geweld dat veelal de vorm aanneemt van ground engagements, luchtbombardementen, IED's, etc. In deze provincies vallen veel burgerslachtoffers te betreuren, en het geweld dwingt burgers om hun woonplaats te ontvluchten. De mate van willekeurig geweld in de provincies waar zich een

voortdurende open strijd afspeelt, is dermate hoog dat er slechts minimale individuele elementen vereist zijn om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies vinden weliswaar met enige regelmaat incidenten plaats, maar kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van open combat of hevige en voortdurende of onderbroken gevechten. De omvang en de intensiteit van het geweld zijn er beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten wordt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er wat deze provincies betreft niet kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien een verzoeker aannemelijk maakt dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhogen (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 28). Tot slot zijn er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag is dat in het algemeen kan gesteld worden dat er geen reëel risico bestaat voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvindt in de provincie.

Inzake de veiligheidssituatie wordt voorts vastgesteld dat de situatie in de steden, vooral in de provinciehoofdplaatsen, sterk verschilt van deze op het platteland. De meerderheid van de steden staan immers onder controle van de Afghaanse overheid, die de infiltratie van insurgents in de steden tracht te voorkomen door in te zetten op een verhoogde aanwezigheid van militaire en politionele diensten. In het algemeen worden Afghaanse steden dan ook relatief veiliger geacht dan rurale gebieden. Dat is ook de reden waarom vooral stedelijke gebieden een toevluchtsoord vormen voor burgers die het geweld in de rurale gebieden wensen te ontvluchten.

Het gros van het geweld dat in de grootsteden plaatsvindt kan toegeschreven worden aan AGE's die in deze stedelijke gebieden actief zijn, en die met hun acties voornamelijk leden van de Afghaanse veiligheidsdiensten, overheidsmedewerkers, en buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid viseren. Het geweld dat in de grootsteden er plaatsvindt is dan ook doorgaans doelgericht van aard en neemt er in hoofdzaak de vorm aan van aanvallen op high profile doelwitten, doelgerichte moorden en ontvoeringen. Met high profile doelwitten worden overheidsgebouwen, overheidsmedewerkers, gebouwen en leden van de Afghaanse veiligheidsdiensten, alsook plaatsen met een internationale diplomatieke, militaire, humanitaire, supranationale of andere aanwezigheid bedoeld. Omwille de aard van de doelwitten die geviséerd worden, is het gros van de aanslagen die in de steden plaatsvindt op bepaalde plaatsen in een stad geconcentreerd. Hoewel veel van deze doelgerichte aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn van de opstandelingen.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Baghlan te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation december 2017** (pag. 1-68 en 83-87, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5ac603924.html> of <https://www.refworld.org>); **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation- Update – mei 2018** (pag. 1-24 en 43-46, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5b3be4ad4.html> of <https://www.refworld.org>); en het **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – juni 2019**, (pag. 1-66 en 89-95, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_security_situation_2019.pdf), blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict in Afghanistan te situeren is in het Zuiden, Zuidoosten en het Oosten. De provincie Baghlan behoort tot de noordoostelijke regio van Afghanistan en wordt in de Easo Guidance Note bestempeld als een provincie waar willekeurig geweld niet op grote schaal plaatsvindt en er dus een hoger niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar de provincie een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie Baghlan ruw geschat 977.000 inwoners heeft en dat er in 2018 in de gehele provincie 261 burgerslachtoffers vielen. Tijdens de rapporteringsperiode vonden 131 incidenten gerelateerd aan de opstandelingen plaats. Aldus dient besloten te worden dat de

provincie Baghlan in zijn geheel relatief laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de Taliban de laatste jaren meer actief zijn geworden in Baghlan. De veiligheidssituatie in Baghlan wordt grotendeels bepaald door de militaire operaties van de opstandelingen en de anti-terreuroperaties van de Afghaanse veiligheidsdiensten. Het merendeel van de gewelddaden die er plaatsvinden zijn voornamelijk doelgericht van aard en het geweld neemt er voornamelijk de vorm aan van gewapende confrontaties tussen opstandelingen en Afghaanse veiligheidsdiensten. In de rapporteringsperiode was ook sprake van doelgericht geweld tegen electorale doelwitten in Pul-e Khumri. Hoewel het geweld in de provincie hoofdzakelijk doelgericht van aard is, zorgt de aard van het gebruikte geweld er voor dat ook burgers zonder specifiek profiel gedood of verwond worden. Intern ontheemden in de provincie zoeken hun toevlucht voornamelijk binnen de provincie.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Baghlan actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Baghlan in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Baghlan een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Baghlan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld."

Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie in het rechtsplegingsdossier niet correct, dan wel niet langer actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal er de verkeerde conclusies uit zou hebben getrokken. Bijgevolg wordt de voorgaande veiligheidsanalyse van de provincie Baghlan door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op wat voorafgaat concludeert de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat er voor burgers in de provincie Baghlan actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

2.7. Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, §2, a, b en c van de Vreemdelingenwet.

2.8. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.9. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig december tweeduizend negentien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF